

LEVELEK A SZERKESZTŐSÉGHEZ

JOIKITS ATTILA tanár (Szilágysomlyó): — Köszönöm, hogy közölték észrevételeimet a Báthory-vár jelenlegi állapotával kapcsolatban (1971. 8. — Szerk.). Most egy általánosabb kérdést szeretnék szóvá tenni: a helytörténeti kutatások jelentőségét. Ma még nem áll rendelkezésünkre a Szilágyság történetének marxista feldolgozása, de már jó néhány lépést tettünk e cél elérésének irányában. Megyei sajtószervünk, a *Názuința* című hetilap, gyakran közöl beszámolókat V. Lucácel, a megyei múzeum igazgatója tollából dák és római településekről, a vidék ugyanis igen gazdag az antik világ tárgyi emlékeiben. Ezek feltárásától — a kolozsvári régészekkel karöltve — a közeljövő nagy tudományos eseményét reméljük. Hasonlóképpen fontos vállalkozás a megye *monográfiájának* elkészítésére vonatkozó, a helyi párt- és állami szervek szorgalmazta terv, amelyet a megye történelem-tanárainak tavaly őszi tanácskozásán fogadtak el, a hazai marxista történetírás azon feladata jegyében, hogy megismertesse a széles tömegekkel falvaink, városaink és nagyobb tájegységeink életének alakulását, a fejlődés irányát, a különböző nemzetiségek — megyénkben elsősorban a magyarság — együttélését a román lakossággal. Ebben a nagy munkában, véleményem szerint, a múltban búvárkodó és a szocialista kultúra fejlődését előmozdítani kívánó tanárok feladata lehet egyes részletkérdések tisztázása, adatok feltárása, gyűjtése stb., és ebbe a munkába a diákokat is bevonhatják, megismertetve és megszerettetve velük a tudományos kutatómunkát. Szükségesnek vélem megemlíteni, amire a tanácskozáson több kollégám is utalt: meg kell találni a hatékony ösztönzés módját a kutatásban való részvételre, hiszen az esetleg „aprómunkának“ látszó tevékenység is számottevően gazdagíthatja a helytörténeti adattárat, melyet nagy tekintélyű történészek sem nélkülözhetnek.

SZÉKELY FERENC levelező (Pusztakamarás): — Közérdekű problémát tesz szóvá Ferenczy L. Tibor a *Korunk* tavalyi 10. számában, *Sajtólevelezés régebben és ma* című írásában. Felvetése annál is időszerűbb, mert Nicolae Ceaușescu elvtárs politikai-ideológiai nevelésünk javításával foglalkozó expoziója külön taglalja a sajtómunka színvonala emelésének a szükségességét. Mint ismeretes, ennek nyomán megkezdte működését a Ștefan Gheorghiu akadémia újságírói fakultása, úgyhogy néhány év múlva a hazai sajtó bevált „törzsgárdájával“ együtt friss erők — a kor színvonalán kiképzett tollforgatók — tudósítanak majd a gyárakban, földeken dolgozók munkájáról. Szükségteltek-e még ilyen körülmények között az *önkéntes sajtólevelező tevékenysége*? Szerintem a válasz föltétlenül — igen. Következetesen, a dolgok lényegét látó levelezőkre mindig szüksége volt a demokratikus sajtónak, és ez az igény a jövőben is megmarad, hiszen bármilyen sűrű legyen az „újságíró-hálózat“, képtelen minden (sokszor eldugott falvakban történő) eseményre, megoldásra váró problémára *idejében* reagálni. Ennek ellenére találóan állapítja meg Ferenczy, hogy a romániai magyar sajtóban az összeköttetésnek ez a szála helyenként meglazult, gyérült az önkéntes sajtólevelezők tábora. Ezt észlelte a kolozsvári *Igazság* is, s ezen akart helyileg segíteni, amikor tavaly ősszel megbeszélést tartott levelezőivel, melyen a szerkesztőség és a résztvevők közös munkáját elemezték. Hosszúra nyúlna, ha a termékeny eszmecsere összes konklúzióit megpróbálnám összefoglalni, tehát csak a megítélesem szerint legfontosabbat említem: a sajtólevelezők igénylik az ösztönzést, munkájuk erkölcsi megbecsülését (ami, indokolt esetekben, tiszteletdíjjal való jutalmazás is lehet), valamint azt, hogy az egyes szerkesztőségek rendezzenek gyakrabban találkozokat a lap barátaival, levelezőivel, terjesztőivel és olvasóival — amit a *Korunk*nak sem árt megszívlelni.

Dr. SZIKSZAY JENŐ tanár (Brassó): — Engedelmeikkel fel szeretném hívni a figyelmüket a *Korunk* tavalyi 10. számában észlelt hiányosságra. Megítélesem szerint aligha hagyható szó nélkül, hogy amikor Murádin László *Nyelvművelésünk*

új lendülete című írásában felsorolja azokat a lapokat, amelyek 1969-ben állandó rovatot nyitottak a nyelv-művelésnek, kifelejtí a *Brassói Lapok*-at. Mi több, utána, amikor azokat a sajtótermékeket veszi sorra, amelyek alkalomszerűen közöltek nyelv-művelő cikkeket, szintén megfedekezí a *Brassói Lapok*-ról. Pedíg „kis statisztikája“ a teljesség igényével készült; erre látszik utalni az is, hogy pontos (?) számadatokkal szolgál. Íme: „1969-ben 22 szerző (többségében nyelvész, de néhány író, irodalomkritikus is) 123 cikket jelentetett meg.“ Ne vegyék hát bakafántoskodásnak, ha Murádin László „kis statisztikáját“ kiegészítem. — A *Brassói Lapok*-nak az 1969—70-es tanévben *Nyelv-művelés* címmel állandó rovata volt, s ebben 35 nyelv-helyességi cikk jelent meg e sorok írójának tollából. Hozzá kell tennem, hogy az említett rovat nyelv-helyességi anyagát nem ötletszerűen megírt cikkek alkották, hanem valamennyi közleménye jól átgondolt, tervszerűsített egységbe illeszkedett. A teljesség igénye nélkül e cikksorozat igyekezett eligazítani olvasóit hangtani, szótani-alaktani és mondat-szerkesztési kérdésekben. Alapvető feladatomnak tartottam, hogy az olvasókat beszédbeli helyességre, fogalmazási pontosságra, nyelvi tisztaságra és a szép szó igényére neveljem.

HELYREIGAZÍTÁS. — Lapunk januári számában Páskándi Géza Tornyt választok című drámájának a következő sorai helyesen így olvasandók:

51. lap, alulról 2. sor: hangzásból, akár a latinos helyesírásból eredően (Gyalui példának hozza fel Barcsayt,
56. lap, 2. hasáb, alulról 22—25. sor: ném tőled. Minek akarsz engemet más templom elé küldeni? Ha ez mind igaz, amit most mondasz, te minek nem úgy viselkedsz velem, ahogy illik?
56. lap, 2. hasáb, alulról 18. sor: **ELSŐ KOLDUS:** Neked a temp-
58. lap, 2. hasáb, alulról 27. sor: lak megijeszteni. Ne reménykedj, nem ijesz-
63. lap, 2. hasáb, alulról 14. sor: Basirius mester viselt dolgairól, s azt is, hogy nyil-
70. lap, 2. hasáb, alulról 11—12. sor: emberi észtl így szánta volna a mi Urunk Istenünk sírhelyéül!
72. lap, 1. hasáb, alulról 4. sor: látnom egy királyt. (sietve el)

